

DHUL QARNAIN AV IBN KATHIR

Dhul Qarnain:

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Dhul Qarnain

Boktitel: Stories Of The Quran

Författare: Ibn Kathir

Allah den Allsmåktige säger:

{Och de frågar dig om Dhul-Qarnain. Säg: "Jag skall berätta något för er om hans historia." Sannerligen, Vi gav honom herravälde på jorden, och Vi gav honom medel till allt. Så han följde en väg. Tills, när han nådde solens nedgångsplats, fann han den gå ned i en källa av svart lerigt (eller hett) vatten. Och han fann där ett folk. Vi (Allah) sade (genom inspiration): "O Dhul-Qarnain! Antingen straffar du dem, eller behandlar dem med godhet." Han sade: "Den som gör orätt (en som förnekar Allahs enhet), honom skall vi straffa, och sedan skall han föras tillbaka till sin Herre, som skall straffa honom med ett fruktansvärt straff (Helvetet). Men den som tror (på Allahs enhet) och gör rättfärdiga gärningar, honom skall den bästa belöningen (Paradiset) tillkomma, och vi (Dhul-Qarnain) skall tala till honom milda ord (som vägledning)." Sedan följde han en annan väg. Tills, när han kom till solens uppgångsplats, fann han att den gick upp över ett

folk för vilka Vi (Allah) inte hade gjort något skydd mot solen. Så var det! Och Vi visste allt om honom (Dhul-Qarnain). Sedan följde han (ännu) en väg. Tills, när han nådde mellan två berg, fann han framför (nära) dem (de två bergen) ett folk som knappt förstod ett ord. De sade: "O Dhul-Qarnain! Sannerligen, Ya'juj och Ma'juj (Gog och Magog) sprider stor oreda på jorden. Skall vi betala dig en tribut så att du kan resa en barriär mellan oss och dem?" Han sade: "Det (rikerdom, makt och styrka) som min Herre har givit mig är bättre (än er tribut). Så hjälp mig med styrka (män), så skall jag resa en barriär mellan er och dem. Ge mig stycken (block) av järn;" sedan, när han hade fyllt gapet mellan de två bergsklyftorna, sade han: "Blås;" och när han hade gjort dem (röda som) eld, sade han: "För hit smält koppar att hälla över dem." Så kunde de (Ya'juj och Ma'juj (Gog och Magog)) varken klättra över den eller gräva sig igenom den. Dhul-Qarnain sade: "Detta är en nåd från min Herre, men när min Herres löfte kommer, skall Han jämna den med marken. Och min Herres löfte är alltid sant."}. (Al-Kahf, 83-98)

Var han en profet?

Allah den Allsmäktige prisade Dhul-Qarnain i den Årorika Koranen för hans rättvisa. Han härskade över öst och väst och många regioner där han underkastade folken och styrde dem med fullkomlig rättvisa. Den mest sannolika åsikten är att han var en rättvis kung.

Det har också sagts att han var en profet, eller en sändebud. Men den mest osannolika åsikten var att han var en ängel. Detta återberättades efter de troendes ledare, Omar Ibn Al-Khattab (må Allah vara nöjd med honom), som hörde en man kalla en annan: "O Dhul-Qarnain!" Han (Omar) sade: "Tig! Var det inte nog för er att ta profeternas namn, att ni nu tar namn efter änglarna?"

Det berättas att 'Abdullah Ibn 'Amr sade: Dhul-Qarnain var en profet. Däremot återberättade Abu Hurairah att Allahs Sändebud (frid vare med honom) sade: "Jag vet inte om Tubba' var förbannad eller inte? Och jag vet inte om Hudud (de föreskrivna straffen) är försonande för deras folk eller inte? Och jag vet inte om Dhul-Qarnain var en profet eller inte?" (Denna hadith är ovanlig och märklig)

I en annan återberättelse förmedlade Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) att Dhul-Qarnain var en god kung vars gärningar prisades i Allahs bok (den Årorika Koranen); han gjordes segerrik; och Al-Khadir var hans minister, arméledare och rådgivare.

Al-Azraqi och andra nämnde att Dhul-Qarnain antog islam genom Ibrahim (Abraham) (frid vare med honom) och att han gick runt Ka'bah med honom och hans son Isma'il (frid vare med dem). Det återberättades också efter Obaid Ibn Omair och hans son 'Abdullah och andra: att Dhul-Qarnain begav sig till fots för att utföra pilgrimsfärden. När Ibrahim (frid vare med honom) hörde detta välkomnade han honom, bad Allah för hans skull och gav honom råd. Dessutom underkastade Allah den Allsmäktige molnen för Dhul-Qarnain så att de bar honom vart han än önskade. Allah vet bäst!

Varför kallades han "Dhul-Qarnain" (dvs. ägare av de två hornen)?

Detta är en kontroversiell fråga, och det finns ingen definitivt känd anledning. Några sade: han hade något på huvudet som såg ut som två horn. Wahb Ibn Munabih sade: Han hade två horn av mässing på sitt huvud. (Denna tolkning är mycket svag)

Några lärda bland Skriftens folk (kristna och judar) sade: Detta berodde på att han härskade över persiska och romerska områden. Det sades också: att han nådde solens första stråle i öst och dess nedgång i väst och härskade över allt däremellan. (Den senare åsikten är mer sannolik, vilket är Az-Zuharis uttalande)

Al-Hasan Al-Basri sade: Han hade två hårflätor som han brukade vika upp och därför kallades han "Dhul-Qarnain". Och Ishaq Ibn Bishr återberättade att farfadern till Omar Ibn Shu'aib sade: Dhul-Qarnain bjöd en gång in en tyrannisk kung till Allahs väg. Kungen slog honom på huvudet och bröt det ena hornet. Dhul-Qarnain bjöd in honom igen och tyrannen bröt det andra hornet. Därför kallades han "Dhul-Qarnain".

Ath-Thawri återberättade att 'Ali Ibn Abu Talib (må Allah vara nöjd med honom) en gång blev tillfrågad om Dhul-Qarnain. Han svarade: Han var en rättledd och gudfruktig man. Han kallade sitt folk till Allah, men de slog honom på hans horn (huvudets sida) och han dödades. Allah den Allsmäktige återuppväckte honom och han kallade dem igen, återigen slog de honom på hans andra horn och han dödades (för andra gången). Allah den Allsmäktige återuppväckte honom och därför kallades han "Dhul-Qarnain". I andra återberättelser berättade Abu At-Tufail efter 'Ali Ibn Abu Talib att han sade: Han var varken en profet, eller ett sändebud, eller en ängel, utan en gudfruktig, from dyrkare.

Vad var hans namn?

Lärda var oense om hans namn. Az-Zubair Ibn Bakkar återberättade efter

'Abdullah Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom): Hans namn var 'Abdullah Ibn Ad-Dahhak Ibn Ma'd; eller Mus'ab Ibn 'Abdullah Ibn Qinan Ibn Mansur Ibn 'Abdullah Ibn Al-Azd Ibn Ghauth Ibn Nabt Ibn Malik Ibn Zaid Ibn Kahlan Ibn Saba' Ibn Qahtan.

Det har återberättats i en hadith att han var från stammen Himyar och att hans mor var romersk, och han kallades Filosofen för sin utmärkta intelligens. Men As-Suhaili sade: hans namn var Marzaban Ibn Marzabah. Detta nämndes av Ibn Hisham som på en annan plats nämnde att hans namn var: As-Sa'b Ibn Dhi Mara'id som var Tababi'ahs farfar, och det var han som gav domen till förmån för Ibrahim (frid vare med honom) beträffande brunnen As-Sab'.

Det sades: Han var Afridun Ibn Asfiyan som dödade Ad-Dahhak. Al-Qass Ibn Sa'idah Al-Iyadi sade i sin berömda predikan: "O folk av Ayad Ibn As-Sa'b! Dhul-Qarnain härskade över väst och öst, underkastade jinner och människor, och han levde i två tusen år. Men allt detta var bara som ett ögonblicks blinkning."

Ad-Daraqutni och Ibn Makula nämnde att hans namn var Hirmis, eller Hirwis Ibn Qitun Ibn Rumi Ibn Lanti Ibn Kashaukhin Ibn Yunan Ibn Yafith Ibn Nuh (Noa, frid vare med honom), och Allah vet bäst!

Ishaq Ibn Bishr återberättade efter Sa'id Ibn Bashir på Qatadahs auktoritet att Alexander kallades Dhul-Qarnain, hans far var den förste Caesar, och han var från avkomman till Sam Ibn Nuh (Noa, frid vare med honom).

Vid denna punkt bör man skilja mellan två personer som kallades Dhul-Qarnain. Den första är vår fromme Dhul-Qarnain, medan den andra är Alexander Ibn Philips Ibn Masrim Ibn Hirmis Ibn Maitun Ibn Rumi Ibn Lanti Ibn Yunan Ibn Yafith Ibn Yunah Ibn Sharkhun Ibn Rumah Ibn Sharfat Ibn Tufil Ibn Rumi Ibn Al-Asfar Ibn Yaqz Ibn Al-'lis Ibn Ishaq Ibn Ibrahim (frid vare med honom). Denna släktlinje angavs av Al-Hafiz Ibn 'Asakir i hans *Tarikh* (Historia). Dessutom var han den makedonske, grekiske, egyptiske ledaren som grundade Alexandria och på vilken romarna baserade sin kalender. Han kom långt efter den förste Dhul-Qarnain. Detta var trehundra år före Jesus (frid vare med honom). Hans minister var den berömde filosofen Artatalis. Dessutom var det han som dödade Dara Ibn Dara, underkastade de persiska kungarna och erövrade deras land. Vi nämner detta för att uppmärksamma läsaren på att många tror att de två männen som kallades "Dhul-Qarnain" är samma, vilket är ett stort misstag eftersom det fanns stora skillnader mellan dem båda. Den förste var en gudfruktig, from, rättfärdig dyrkare av Allah den Allsmäktige, och han var

en rättvis kung vars minister var den fromme mannen Al-Khadir. Dessutom har vissa lärda sagt att han också var en profet. Den senare däremot var en avgudadyrkare vars minister var en filosof som nämnts tidigare. Dessutom var tiden mellan dem båda mer än två tusen år. Därför kan ingen missa de stora skillnaderna mellan dem båda utom en okunnig idiot som inte vet någonting alls!

Allahs ord: {Och de frågar dig om Dhul-Qarnain} uppenbarades eftersom Quraysh-folket frågade judarna om något som de skulle fråga Profeten Muhammad (frid vare med honom) för att pröva hans kunskap. Judarna sade till dem: Fråga honom om en man som reste genom jorden, och om några unga män som gav sig av och ingen visste vad som hände med dem? Då uppenbarade Allah den Allsmäktige berättelserna om Grottans folk och om Dhul-Qarnain. Så sade Han: {Säg: Jag skall berätta något för er om hans historia}, dvs. tillräckliga och nödvändiga nyheter om honom och hans ställning. Sedan sade Han: {Sannerligen, Vi gav honom herravälde på jorden, och Vi gav honom medel till allt}, dvs. Allah den Allsmäktige utvidgade hans rike och gav honom vad som kunde göra det möjligt för honom att uppnå det han önskade.

Qutaibah återberättade att 'Ali Ibn Abu Talib en gång blev tillfrågad om Dhul-Qarnain: hur kunde han nå öst och väst? 'Ali svarade: Molnen underkastades honom, medlen (till allt) gavs honom, och han fick förlängning beträffande ljuset. 'Ali tillade: Vill du att jag fortsätter? Mannen blev tyst och därpå blev 'Ali (må Allah vara nöjd med honom) tyst.

Abu Ishaq As-Subai'i återberättade efter 'Amr Ibn 'Abdullah Al-Wada'i: "Jag hörde Mu'awiyah säga: Fyra personer härskade över jorden: Sulaiman Ibn Dawud profeten (frid vare med dem), Dhul-Qarnain, en man från Hulwans folk, och en annan man." Någon sade: Var det Al-Khadir? Mu'awiyah sade: Nej.

Az-Zubair Ibn Bakkar återberättade att Sufyan Ath-Thawri sade: Jag har fått veta att fyra personer härskade över hela jorden: två av dem var troende och de andra två var icke-troende. De två troende var: Profeten Sulaiman och Dhul-Qarnain. Och de två icke-troende var: Namrud och Bikhtinassar. Samma sak återberättades av Sa'id Ibn Bashir.

Återberättat av Ishaq Ibn Bishr efter Sa'id Ibn Abu Orubah efter Qatadah efter Al-Hasan som sade:

"Dhul-Qarnain var en kung efter Namrud. Han var en from, rättfärdig muslim som reste genom öst och väst. Allah den Allsmäktige förlängde hans liv och gav honom seger över fienderna och möjlighet att ta deras

egendomar. Han erövrade landet, underkastade folken och reste genom jorden tills han nådde öst och väst. Allah den Allsmäktige säger: {Och de frågar dig om Dhul-Qarnain. Säg: 'Jag skall berätta något för er om hans historia.' Sannerligen, Vi gav honom herravälde på jorden, och Vi gav honom medel till allt}, dvs. kunskap om att söka medel för att uppfylla saker.”

Ibn Ishaq sade: Muqatil hävdade att han brukade erövra länder och samla skatter, och brukade ge folken två val: antingen att de antog hans religion och följde honom, eller att de blev dödade.

Ibn 'Abbas, Mujahid, Sa'id Ibn Jubair, 'Ikrimah, Obaid Ibn Ya'la, As-Sadyi, Qatadah och Ad-Dahhak sade: {och Vi gav honom medel till allt}, dvs. kunskap. Qatadah och Matar Al-Warraq sade: Detta betyder landmärken, platser, milstolpar och spår av landet. 'Abdur Rahman Ibn Zaid Ibn Aslam sade: detta betyder språk, eftersom han inte brukade erövra ett folk utan först tala med dem på deras eget språk. Den mest sannolika och sanna förklaringen är att han kände till alla medel genom vilka han kunde uppfylla sina behov eller önsknings. Han brukade ta från varje erövat område de förnödenheter som gjorde det möjligt för honom att ta nästa område, och så vidare.

Några lärda bland Skriftens folk (kristna och judar) nämnde att han tillbringade ett tusen sexhundra år med att resa genom landet och kalla människor till dyrkan av Allah den Allsmäktige, som inte har någon partner i sitt herravälde. Men det verkar som om det finns en viss överdrift i att ange en så lång tidsperiod, och Allah vet bäst!

Allahs uttalande {Så han följde en väg. Tills, när han nådde solens nedgångsplats} dvs. han nådde platsen som ingen kan överträffa, och han stod vid kanten av den västra oceanen kallad Oqyanus där öarna kallades Al-Khalidat "De Eviga". Där kunde han se solens nedgång. {Han fann den gå ned i en källa av svart lerigt (eller hett) vatten}, dvs. havet eller oceanen, eftersom den som står vid stranden ser solen som om den går upp ur och ned i havet. Därför sade han {han fann den}, dvs. som han trodde.

Imam Ahmed återberättade efter Yazid Ibn Hamn efter Al-'Awwam Ibn Haushab som sade: Jag blev tillsagd av en frigiven slav till 'Abdullah Ibn 'Amr efter 'Abdullah som sade: Allahs Sändebud (frid vare med honom) såg på solen när den gick ned och sade: "I Allahs flammande eld. Om det inte vore för dess hindrande genom Allahs befallning, skulle den bränna allt som finns på jorden." (Denna hadith är mycket märklig och ovanlig och

den är säkerligen inte autentisk)

Dhul-Qarnain söker Livets Källa:

Ibn 'Asakir återberättade en lång berättelse i vilken: Dhul-Qarnain hade en vän bland änglarna som hette Ranaqil. Dhul-Qarnain frågade honom: "Känner du till platsen på jorden som kallas 'Livets Källa'?" Ängeln beskrev för honom dess plats. Dhul-Qarnain gav sig av för att söka den och utsåg Al-Khadir till sin föregångare. Al-Khadir kom till den i mörkrets land och han drack därifrån. Men Dhul-Qarnain nådde den inte.

Dock mötte Dhul-Qarnain en grupp änglar i ett palats där och han fick en sten. När han återvände till sin armé, bad han de lärda att lägga den på en vågskål och på den andra tusen stenar av samma vikt och form. Men vågskålen med den första stenen tippade. Han frågade då Al-Khadir, som lade på den andra vågskålen en enda sten och en handfull torr jord. Denna gång tippade Al-Khadirs vågskål. Han kommenterade då: "Detta är som Adams son, han blir aldrig nöjd förrän han är begravd (täckt med jord)." Därpå föll de lärda ned i prostration inför honom som ett tecken på respekt och heder; och Allah vet bäst!

Sedan informerar Allah den Allsmäktige oss om att Dhul-Qarnain gav domslut beträffande folket i den regionen:

{Vi (Allah) sade (genom inspiration): "O Dhul-Qarnain! Antingen straffar du dem, eller behandlar dem med godhet." Han sade: "Den som (en förnekare av Allahs enhet) gör orätt, honom skall vi straffa, och sedan skall han föras tillbaka till sin Herre, som skall straffa honom med ett fruktansvärt straff (Helvetet)} dvs. han smakar straffet i detta liv och i det kommande. Han började med straffet i detta liv eftersom det är svårare i den otroendes ögon. {Men den som tror (på Allahs enhet) och gör rättfärdiga gärningar, honom skall den bästa belöningen (Paradiset) tillkomma, och vi (Dhul-Qarnain) skall tala till honom milda ord (som vägledning)} där han började med belöningen i det kommande livet, vilket är det viktigaste, och han lade därtill vänlighet, dvs. rättvisa, kunskap och tro.

Allah den Allsmäktige säger: {Sedan följde han en annan väg}, dvs. han följde en väg för att återvända från väst till öst. Några säger att det tog honom tolv år att återvända till öst. {Tills, när han kom till solens uppgångsplats, fann han den gå upp över ett folk för vilka Vi (Allah) inte hade gjort något skydd mot solen}, dvs. de hade inga hus eller skydd för att rädda sig från den brännande solen. Några lärda säger: de brukade ta sin tillflykt till diken grävda i jorden för att skydda sig från solens

brännande strålar. Sedan säger Allah den Allsmäktige: {Så var det! Och Vi visste allt om honom (Dhul-Qarnain)}, dvs. Allah vet allt om hans angelägenheter; Han bevarar och skyddar honom under hans resor genom landet från väst till öst och vice versa.

Det återberättades efter Obaid Ibn Omair, hans son 'Abdullah och andra att Dhul-Qarnain utförde pilgrimsfärden till fots. När Ibrahim (frid vare med honom) hörde detta mötte han honom, och vid deras möte åkallade han Allah för hans skull och gav honom råd. Det sades också att han fick en häst att rida på, men han sade: "Jag rider inte (på hästars ryggar) i ett land där profeten Ibrahim (frid vare med honom) är." Därför underkastade Allah den Allsmäktige molnen för honom, och Ibrahim (frid vare med honom) gav honom de glada nyheterna om detta. Molnen brukade bära honom vart han än önskade.

Allah den Allsmäktige säger: {Sedan följde han (ännu) en väg. Tills, när han nådde mellan två berg, fann han framför (nära) dem (de två bergen) ett folk som knappt förstod ett ord}, dvs. de var okunniga. Det sades att de var turkar, ***[Dessa är inte Turkiets invånare. (Översättarens anmärkning)]*** kusiner till Gog och Magog. Men de berättade för honom att Gog och Magog förtryckte dem och spred oreda i deras land. De erbjöd honom en tribut för att han skulle bygga en barriär (damm) som hindrade dem från att anfälla dem. Han vägrade att ta den tribut de erbjöd honom, eftersom han fann tillräcklighet i det som Allah den Allsmäktige hade givit honom, så {Han sade: "Det (rikedom, makt och styrka) som min Herre har givit mig är bättre (än er tribut)}. Sedan bad han dem att ge honom män och verktyg för att resa barriären mellan dem. Gog och Magog kunde endast nå dem från den plats som låg mellan två bergsklyftor. De andra vägarna var antingen stora hav eller höga berg. Följaktligen reste han den med järn och smält koppar: han lade järn istället för tegel och smält koppar istället för lera.

Allah den Allsmäktige kommenterade: {Så kunde de (Gog och Magog) varken klättra över den} med stegar, {eller gräva sig igenom den} med yxor eller hackor. {(Dhul-Qarnain) sade: "Detta är en nåd från min Herre} dvs. Allah den Allsmäktige beslutade att detta skulle vara en nåd från Honom till Hans tjänare, så att de inte längre blev angripna av Gog och Magog. {Men när min Herres löfte kommer} dvs. den tid Han bestämde för dem (Gog och Magog) att förstöra den och komma ut för att anfälla mänskligheten nära den yttersta timmen, {Skall Han jämna den med marken} detta kommer oundvikligen att ske. Som Han säger: {Och min Herres löfte är alltid sant}, och {Tills, när Gog och Magog släpps lösa (från sin barriär), och de rusar ned från varje höjd. Och det sanna löftet

(Uppståndelsens dag) skall närma sig (förverkligas). Då (när mänskligheten uppväcks från sina gravar) skall du se de otroendes ögon stirra i skräck. (De skall säga): Ve oss! Vi var sannerligen likgiltiga inför detta – nej, vi var Zalimun (avgudadyrkare och orättfärdiga)}. (Al-Anbiya', 96–97)

Allah den Allsmäktige säger: {Vi skall låta dem svalla som vågor över varandra} dvs. på den dag då Gog och Magog skall komma ut, {och basunen skall blåsas, och Vi skall samla dem (varelserna) alla tillsammans}.

Återberättat av Abu Dawud At-Tyalisi efter Ath-Thawri som sade: Jag har blivit informerad om att den första människan som skakade hand (med någon annan) var Dhul-Qarnain.

Dessutom återberättades på auktoritet av Ka'b Al-Ahbar att han sade till Mu'awiyah: Dhul-Qarnain på sin dödsbädd sade till sin mor, efter sin död, att förbereda mat och samla stadens kvinnor och bjuda dem att äta, utom den som hade förlorat något av sina barn (hon skulle inte äta därav). Modern gjorde som han bad, och ingen av dem sträckte ut en hand mot maten. Hon sade: "Prisad vare Allah! Har ni alla förlorat barn?" De svarade: "Vid Allah! Ja, det har vi." Och detta var en stor tröst för henne.

Ishaq nämnde efter Bishr Ibn 'Abdullah Ibn Ziyad efter några av Skriftens folk (kristna och judar) Dhul-Qarnains testamente, en värtalig och lång rådgivning, och att han dog vid tre tusen års ålder. (Detta är mycket märkligt och ovanligt)

Ibn 'Asakir sade: Jag blev informerad om att han levde i ungefär trettiosex år. Andra sade: han levde i trettiofyra år och att han kom sju hundra fyrtio år efter Dawud (David, frid vare med honom). Han kom efter Adam (frid vare med honom) med fem tusen etthundra åttioett år och att hans regeringstid varade i sexton år. Men det som han relaterade är sant beträffande den makedonske Alexander och inte vår Dhul-Qarnain. Han blandade alltså ihop den förre med den senare, och detta är helt fel.

Bland dem som blandade ihop dem och förklarade båda vara en och samma, var Imam 'Abdul Malik Ibn Hisham (återberättare av Profetens biografi), vilket förnekades och avvisades av Al-Hafiz Abu Al-Qasim As-Suhaili. Han tillbakavisade kraftigt hans uttalanden och satte tydliga gränser mellan de två personerna som nämnts tidigare. Han sade: Kanske kallade sig några av de tidigare kungarna "Dhul-Qarnain" efter den förste sanne; och Allah vet bäst!

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 1 av 4](#)

[BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR»](#)

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)